

במה אשה פרק ששי שבת

א) ודקדק: ז: טו: ב.ג.
ב) ע"י חוסי' לקמן
ג) ע"י חוסי' וז"ל: א) טו: עין חוסי' לעיל ב.ג. ד"ה ויטבול; ד) לקמן גמ. ה) מקוואות פ"ט מ"א. ו) לקמן גמ. ז) עמוד ב. ח) עין חוסי' לקמן גמ. ט) ע"י חוסי' וז"ל: א) לקמן גמ. ד"ה וז"ל: א) לקמן טו ע"ב.

גליון הש"ס

גמ' תיבי חילתא פארי. ע"י חוסי' דף ז' ע"ג מוס' ד"ה מתקמח:

הגהות וצינונים

א) הרש"ש מוזק תיבות
ב) ר"י יצחק עיי"ש וכן ליתא בראש"ש עיי"ש מלא הורע"ט: ג) כתי' דאפדת (כמו להלן): ג) נדב"ל תרג"ל ב"ב (בא"מ: ט) ז' צ"ל בהן (בא"מ: ט) ו"ה בבי' יר"ד סימן קצח: ט) לכאורה הל"ל מיעוטו ומקפיד וכו' (כי הרי במקפיד אפילו במיעוט קי"ל דחוצין) וכן מבורר בגמ' ויסקי וכתב עוד וכן מ"ש רש"י א"ח"כ אהלכה למשה מסיני לא אתא לאיפלוג, כוונתו גי' ד"ה אגודה דמיעוט המקפיד לא פליג: ו) יש להוסיף שבראש"ש הבנות, ודבור זה שייך קודם ד"ה "של צמח" [ז' צ"ל ענין (ברכות שמים: ט) תיבת "שינוי" קאי גם "איהבות" (רש"ש עיי"ש) ולפי דבריו צריך להגיה ורחבות (ביש) וכתי' והן רחבות בו ט) צ"ל שאוסרים בו את הצמח (מהרש"ל): ז) נדב"ל חילתא (בא"מ: ט)

במה אשה יוצאה. להו חכשית ולא משוי ואיכא דהו חכשית וגזר זיה רבנן דילמא שלפא ומחויא לחצרמה חשיבמו^א ודילמא חמי לאחוי ד' אמות^ב: ד'א בחוסי צמר ופשתן ורצועה שבראשה. שקולעת כהן שערה: שבראשה. אכולהו קאי וצגמי מפרש

במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה לא תצא אשה לא בחוסי צמר ולא בחוסי פשתן ולא ברצועות שבראשה ולא חמבול בהן עד שתרפם ולא כמזמפת ולא בסרביטין בזמן שאינן תפורים ולא בכבול לרה"ר ולא^ג בעיר שר זהב ולא בקמלא ולא בזמזים^ד ולא במטבעת שאין עליה חותם ולא במחט שאינה נקובה ואם יצאת אינה חייבת חמאת: גמ' טבילה מאן דכר שמה^ה אמר רב נחמן בר יצחק^ו אמר רבה בר אבבה מה מעם קאמר מה מעם לא תצא אשה לא בחוסי צמר ולא בחוסי פשתן מפני שאמרו חכמים בחול לא תמבול בהן עד שתרפם וכיון דבחול לא תמבול בהן עד שתרפם בשבת לא תצא דילמא מיתרמי לה טבילה של מצוה ושריא להו ואתי לאתוייהו ד' אמות ברה"ר בעא מיניה רב כהנא מרב תיבי חילתא מאי א"ל אריג קאמרת כל שהוא אריג לא גזרו איתמר גמ'^ז אמר רב הונא בריה דרב יהושע: כל שהוא אריג לא גזרו ואיכא דאמרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע חוינא לאחוותי דלא קפדן עליהו מאי איכא בין הך לישנא ובין הך לישנא איכא ביניהו דמיניף להך לישנא דאמר^ח כל שהוא אריג לא גזרו הגי גמי ארוג ולהך לישנא דאמרת משום קפידא יכיון דמיניף מקפד קפדא עליהו^ט תגן התם וא"ל חוצצין באדם חוסי צמר וחוסי פשתן והרצועות שבראשי הבנות ר' יהודה אומר של צמר ושל שער אין חוצצין מפני שהמים באין בהן אמר רב הונא וכולן בראשי הבנות שנינו מתקיף לה רב יוסף למועוטי מאי אילימא למועוטי דצואר ודמאי אילימא למועוטי דצמר השתא רך על גבי קשה חוצצין רך על גבי רך מיבעיא ולא לא למועוטי דחוסי פשתן השתא קשה על גבי קשה חוצצין קשה על גבי רך מיבעיא אלא אמר רב יוסף היינו מטעמא דרב הונא "לפי שאין אשה חונקת את עצמה איחיביה אביי הבנות יוצאות בחוסיין שבאזניהן אבל לא בהבקין שבצואריהן ואי אמרת אין אשה חונקת עצמה הבקין שבצואריהן אמאי לא אמר רבינא

במה אשה כו' ד'א בחוסי צמר. מפרש צגמי' משום דילמא מיתרמי לה טבילה של מצוה ושרי להו ואתי לאתוייהו ארבע אמות צרה"ר אומר ר"י דהיינו דוקא בחוסיין שאינן נחוץ בקליעת השער אצל חוסיין הנחוץ בקליעת השער יוצאה הן דהנהו ליכא למיגזר דילמא שריא להו כדחתן בהמניע

(לקמן דף טז:): דאיכא לכל הפחות איסור שצות בגדולת וסבולת הוא דכי היכי דיש איסור צעשית קליעה ה"י יש איסור צמירת קליעה וז"ל מהאי טעמא תתא תתא אשה אסורה ללאת צנולית דהא דלא שריא לה בשבת טבילה ויניחו דילמא חמי לחוסי וי"ל דצדצרים שהם עיקר מלבוש ליכא למיגזר דאפילו צחול אין דרך ללכת כלל ממקומו עד שיצטיחם אלא דוקא צדצרים קטנים יש לחוש שאין מקפיד אס אינם עליו ורגילות הוא צחול כשמחלין פעמים נושאן צדו עד צינו וגרלה לר"י דדוקא צדצרים שרגילות להסיין כדי להרחותן או משום חילצה או משום קפידא גזרו שלא ללאת דשמא כסיסיר יטבת שהוא שבת ואתי לחמי אצל צדצרים שמומר ללאת כהן שאין רגילות להסיין מומר לקפור ולהמיר צרה"ר דליכא ליתא ליתא למדי דלס יתא זכור שבת צעשת התרה לא חמי לחמוי ואס לא יהיה זכור שבת אפילו נאסור להמיר ולהסייר לא יעיל וכו"מ לקמן (דף טז:). דקמני צצרימא וקושר ומתיר קמיע אפילו צרה"ר והא דליתרטיך התם לאשמעי' דשרי אע"פ שכל דבר מומר להסייר^א כדפרישית אלתרטיך לאשמעיין ללא אסריין משום דמיחו דקשוירו עליו שלא לרפואה ומתכוין להוציא כי היכי דאסור צפילפל וגרגיר מלח^ב לכתמילה לתם צפה צצנת או להחזיר אלא כמלבוש גמור חשיב מתמת הרפואה:

השתא רך על גבי קשה חוצצין

הוא נקט וכו'ן צראשי הצנות לרשתא דאפילו צראשי הצנות דהו רך על גבי קשה חוצצין וכו"מ דכלא רב הונא הוה ידעיין דכלל מקום חוצצין אפילו צראש אלא ודאי למועוטי שום דבר אמת: **השתא** קשה ע"ג קשה חוצצין. סבר הש"ס דקשה ע"ג רך חייך טפי מקשה ע"ג קשה וכן ע"ג קשה לא חייך כקשה ע"ג קשה דהא לר' יהודה חוסי צמר אין חוצצין דהו רך על גבי קשה חוצצין וחוסי שיער דהו גמי קשה על גבי קשה

כ"ע אין חוצצין אף על פי שחוסי פשתן חוצצין לכלי עלמא: **אלא** אי"ד יוסף. לפי שרצ צעמו מקשה שיך לומר אלא: הכא הונא חסיד צראשי הצנות וכו'ן צראשי הצנות דהו רך על גבי קשה חוצצין וכו"מ דכלא רב הונא הוה ידעיין דכלל מקום חוצצין אפילו צראש אלא ודאי למועוטי שום דבר אמת: **השתא** קשה ע"ג קשה חוצצין. סבר הש"ס דקשה ע"ג רך חייך טפי מקשה ע"ג קשה וכן ע"ג קשה לא חייך כקשה ע"ג קשה דהא לר' יהודה חוסי צמר אין חוצצין דהו רך על גבי קשה חוצצין וחוסי שיער דהו גמי קשה על גבי קשה

דאי קפדי לנטול מראשן קשה ורחות אסור ללאת בהן חכשית ולא משוי ואיכא דהו חכשית וגזר זיה רבנן דילמא שלפא ומחויא לחצרמה חשיבמו^א ודילמא חמי לאחוי ד' אמות^ב: ד'א בחוסי צמר ופשתן ורצועה שבראשה. שקולעת כהן שערה: שבראשה. אכולהו קאי וצגמי מפרש

